

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra RISTESTENEN

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 337. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr03val-shoot-idm140679262106480/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Kræmmeren meget kjært. Han fik derved, som han haabede, Leilighed til rigtig i Ro og Mag at tale med sit Hjertes Udvalgte, med hvem han udbad sig en Samtale.

Maren Ged, som kjendte de svære Betingelser, hendes Fader havde stillet de unge Beilere, blev saare nysgjerrig efter at erfare, hvad der i saadan Hast førte den Ene af dem tilbage til hende.

Hendes Sengekammer var beliggende i nederste Stokværk, ved Siden af den Gamles; men foruden dette havde hun til sit eget Brug indrettet sig et andet lidet Buur. Det var et lille rundt Kammer, øverst oppe i det ene af Gaardens runde Taarne; dets Vindue vendte ud mod Skoven, og det laae meget afsides fra den øvrige beboede Deel af Huset. Her havde hun sine to Turtelduer, her stode smukke Blomster, her hængte hendes Luth, og her tyede hun hen, for enten at lytte paa Fuglesang eller selv lade sin Røst klinge, og her fældede hun Taarer over Magellones Jammer og Tristans og Isaldes sørgelige Skjæbne eller loe i al Hemmelighed over Uglspils Pudserier.

Herhid førte hun *Niels Studtmann*, satte en Stol til ham og tog selv fat paa sit Broderi.

»Naa,« sagde hun smilende, »hvad har I saa at fortælle mig, Hr. *Niels*?«

Efterat have rømmet sig og sat sig i Lave, begyndte han: »Det Første og det Vigtigste, jeg har at sige Eder, skønne Frøken! det er, at jeg beiler til Eders Hjerte og Haand!«

»Ei, ei! Gud velsigne Jer!« raabte *Maren Ged* høit leende, »har I maaskee været i Klintekongens Have? har I allerede alle de blanke Gyden i Lommen? Lad